

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010258
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010258.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 23. júna 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného E. F. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/47/2020 z 26.10.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. F. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný E. F. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste. Uviedol, že súd nebral do úvahy jeho priznanie ako poľahčujúcu okolnosť. Vzhľadom na výšku trestu a to zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 mesiacov a vzhľadom na jeho vek sa nemusí dožiť konca trestu v rozsudku. Od vykonania prečinu vedie bezúhonný a usporiadaný rodinný život pracujúceho človeka. Žiada, aby súd znížil výšku trestu viesť motorové vozidlá na polovicu, t. j. 36 mesiacov. Spáchaný prečin ľutuje a od doby jeho spáchania je jeho život obmedzený, keďže jeho pracovná činnosť bola závislá na vodičskom oprávnení.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnúť aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., ku ktorému sa priznal a svoje konanie oľutoval. Z registra trestov vyplýva, že v minulosti už bol odsúdený, a to v roku 2017 za prečin hrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil dvoch priestupkov na úseku dopravy. Tieto skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu preukazujú, že obžalovaný je nedisciplinovaný vodič. Ide u neho už o druhý prípad, kedy sa obžalovaný dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle § 289 Tr. zák. V prípade obžalovaného

možno teda hovoriť o špeciálnej recidíve. Navyše, skutok pre ktorý je stíhaný teraz, spáchal ako vodič taxislužby, keď viezol aj zákazníka. Za takýchto okolností existujú u obžalovaného opodstatnené pochybnosti o jeho schopnosti viesť motorové vozidlá disciplinovaným spôsobom, neohrozujúcim ostatných účastníkov cestnej premávky. Ani opakované postihy uložené obžalovanému v minulosti v súvislosti s vedením motorového vozidla ho neprimáli k tomu, aby sa ako vodič správal disciplinovane a ohľaduplne.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd nesúhlasí s okresným súdom, ktorý u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., a to že viedol riadny život. Napriek uvedenej skutočnosti vo veci prevažoval počet poľahčujúcich okolností. Námietku obžalovaného, že okresný súd nebral do úvahy poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a to, že sa k skutku priznal a úprimne ho oľutoval, považuje krajský súd za neopodstatnenú, nakoľko okresný súd pri ukladaní trestu na túto poľahčujúcu okolnosť prihliadol.

Pokiaľ obžalovaný žiadal znížiť výšku trestu viesť motorové vozidlá na polovicu, t.j. 36 mesiacov, krajský súd dáva do pozornosti, že prvostupňový súd bol povinný v zmysle § 61 ods. 3 Tr. zák. ukladať obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v hornej polovici trestnej sadzby a použitie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v danom prípade neprichádza do úvahy vzhľadom na opakované spáchanie rovnakej úmyselnej trestnej činnosti, pri ktorej obžalovaný ohrozoval nielen všetkých účastníkov cestnej premávky, ale aj klientov taxislužby. Uložený trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo dobu 72 mesiacov aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný, nakoľko trest bol ukladaný obžalovanému v sadzbe od 4 do 7 rokov (pri použití § 38 ods. 3 Tr. zák.).

Pokiaľ ide o trest odňatia slobody aj tento považuje krajský súd za zákonný.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok o treste v rozsudku prvostupňového súdu za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, preto odvolanie obžalovaného E. F. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.